

Rottweiler

ROTTWEILER

Oprindelsesland: Tyskland

Anvendelse:	Ledsagehund, tjeneste- og brugshund.
Klassifikation:	FCI Gruppe 2 (Schnauzere, Pinschere, Molosser og Schweizer Sennenhunde), Sektion 2.1 (Molosser og hunde af Dogge-type). Med brugsprøve.
Historie:	Rottweileren hører til blandt de ældste hunderacer. Dens oprindelse går tilbage til Romertiden, da den blev brugt som vogter- og drivhund. Hundene fulgte de romerske legioner over Alperne, beskyttede menneskene og drev kvæget. I området omkring byen Rottweil mødtes de med de lokale hunde, og der opstod blandinger. Rottweilerens hovedopgave blev nu at drive og bevogte kvæghjordene og at forsvare sin herre og hans ejendom. Efter den gamle tyske købstad Rottweil fik racen sit navn: Rottweiler-slagterhunden. Slagterne opdrættede denne hundetype udelukkende til arbejde og brugsformål, og således opstod i tidens løb en fremragende vogter- og drivhund, som også fandt anvendelse som trækhund. Da man ved begyndelsen af det 20. århundrede søgte hunderacer til polititjeneste, blev også Rottweileren afprøvet. Det viste sig hurtigt, at racen var fremragende egnet til opgaver i politiets tjeneste, og i 1910 blev den således officielt anerkendt som politihund. Rottweileravlen tilstræber en hund, der svulmer af kraft, sort med rødbrune, klart afgrænsede aftegninger — en hund, der trods sin magtfulde fremtoning ikke savner ædelhed, og i særlig grad er egnet som ledsagehund, tjenestehund og brugshund.
Helhedsindtryk:	Rottweileren er en middelstor til stor, kraftigt bygget hund, hverken plump eller let, ikke opløben eller luftigt bygget. Dens rigtigt proportionerede, kompakte og kraftige skikkelse tyder på stor kraft, smidighed og udholdenhed.
Proportioner:	Kropslængden, målt fra spidsen af brystbenet til sædebenskuden, må højst være 15% større end skulderhøjden.
Temperament:	Af natur er den venlig og fredelig, elsker børn, er meget hengiven og lydig, let at føre og glad for at arbejde. Dens fremtræden er præget af urkraft; af temperament er den selvsikker, nervefast og frygtløs. Den er særdeles opmærksom på alt, hvad der foregår omkring den.
Hoved:	
<u>Skalleparti:</u>	Middellangt, bredt mellem ørerne, og set fra siden med moderat hvælvet pande. Nakkekuden er godt udviklet uden dog at træde stærkt frem.
<u>Stop:</u>	Udpræget stop.
<u>Næse:</u>	Veludviklet, mere bred end rund, med forholdsvis store næsebor og altid sort.
<u>Næseparti:</u>	Må i forhold til skallepartiet hverken virke langstrakt eller afkortet. Næseryggen er lige, bred ved ansatsen og moderat aftagende udefter.
<u>Læber:</u>	Sorte, fast tilliggende, med lukket mundvig og så mørke gummer som muligt.
<u>Kæber, bid:</u>	Over- og underkæbe er kraftige og brede. Kraftigt og komplet tandsæt (42 tænder). De øverste fortænder griber i saksebid ned foran de underste.
<u>Kinder:</u>	Kindbensbuerne er udprægede.
Øjne:	Middelstore og mandelformede, af dyb, brun farve. Godt sluttende øjenrande.
Ører:	Middelstore, hængende og trekantede, placeret langt fra hinanden og højt ansatte. De fremadfoldede og godt tilliggende ører får skallepartiet til at virke bredt.
Hals:	Kraftig, moderat lang, godt muskuløs og med let hvælvet overlinie. Halsen er tør, uden folder eller løs halshud.

Rottweiler

Krop:

<u>Ryg:</u>	Lige, kraftig og stram.
<u>Lænd:</u>	Kort og kraftig med dybt lændeparti.
<u>Kryds:</u>	Bredt og middellangt, forløber let afrundet — hverken lige eller stærkt faldende.
<u>Bryst:</u>	Rummeligt, bredt og dybt (ca. 50% af skulderhøjden), med veludviklet forbryst og godt hvælvede ribben.
<u>Underlinie:</u>	Flankerne er ikke optrukne.

Hale: Ikke kuperet, båret vandret i forlængelse af ryglinien; i hvile også hængende.

Lemmer:

Forpart:

Generelt: Set forfra er forbenene lige og ikke snævert stillede. Set fra siden er underarmene lodret stillede. Skulderbladet hælder ca. 45° mod vandret.

<u>Skuldre:</u>	Godt lejrede.
<u>Overarm:</u>	Slutter godt til kroppen.
<u>Underarm:</u>	Kraftigt udviklet og muskuløs.
<u>Mellemhånd:</u>	Let fjedrende og kraftig — ikke stejlt.
<u>Forpoter:</u>	Runde. Tærne er tæt sluttede og hvælvede, trædepuderne hårde. Kløerne er korte, sorte og stærke.

Bagpart:

Generelt: Set bagfra er bagbenene lige og ikke snævert stillede. Når hunden står naturligt, dannes en stump vinkel mellem hofteben/overlår, overlår/underlår og underlår/mellemfod.

<u>Overlår:</u>	Moderat langt, bredt og med kraftig muskulatur.
<u>Underlår:</u>	Langt, kraftigt og bredt, muskuløst og senet.
<u>Haseled:</u>	Kraftfuldt og godt vinklet — ikke stejlt
<u>Bagpoter:</u>	Noget længere end forpoterne. Tærne er stærke, ligeledes tæt sluttede og hvælvede.

Bevægelse:

Rottweileren er en travler. Ryggen forbliver fast og relativt rolig. Bevægelsen forløber harmonisk og sikker, kraftfuld og uhæmmet, med god skridtlængde.

Hud:

Hovedets hud ligger overalt stramt til og kan - når hunden er meget opmærksom - danne lette rynker i panden.

Pels:

<u>Hårlag:</u>	Består af dækhår og underuld (dobbelt pels = Stockhaar). Dækpelsen er middellang og grov, tæt og fast tilliggende. Underulden må ikke vise sig gennem dækpelsen. På bagbenene er hårlaget noget længere.
<u>Farve:</u>	Sort med godt afgrænsede aftegninger af varm, rødbrun farve på kinder, næseparti, halsens underside, bryst og ben samt over øjnene og under haleroden.

Størrelse:

Skulderhøjde for hanner 61 til 68 cm.	
61 - 62 cm., lille	63 - 64 cm., middelstor
65 - 66 cm., stor (korrekt størrelse)	67 - 68 cm., meget stor.
Vægt: ca. 50 kg.	
Skulderhøjde for tæver 56 til 63 cm.	
56 - 57 cm., lille	58 - 59 cm., middelstor
60 - 61 cm., stor (korrekt størrelse)	62 - 63 cm., meget stor.
Vægt: ca. 42 kg.	

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Helhedsindtryk:	Let, luftigt, højbenet helhedsindtryk. Svage knogler og muskulatur.
Hoved:	Jagthundehoved Smalt, let, for kort, langt eller plumpt hoved. Flad pande (manglende eller ringe stop).

Rottweiler

Næseparti:	Langt eller spidst næseparti. Spaltet næse, væddernæse (konveks) eller sadelformet (konkav) næseryg. Faldende næseryg (ørnenæse). Lys eller plettet næse.
Læber:	Ikke stramt sluttende, rosafarvede eller plettede læber. Løs (åben) mundvig.
Kæber:	Smal underkæbe.
Bid:	Tangbid.
Kinder:	Stærkt fremtrædende.
Øjne:	Lyse, dybtliggende, for udstående eller runde øjne. Løse øjenrande.
Ører:	For lavt ansatte, tunge, lange, slappe eller tilbagelagte ører såvel som opretstående og uens bårne ører.
Hals:	For lang, spinkel hals med svag muskulatur. Hudfolder eller løs halshud (Wamme).
Krop:	For lang, for kort, smal.
Ryg:	For lang, svag eller sadelformet ryg, karpéryg.
Kryds:	Afskydende kryds, for kort, for lige eller for langt.
Bryst:	Fladribbet eller tøndeformet brystkasse, opkneben bag brystet.
Hale:	For højt eller for lavt ansat hale.
Forpart:	Forben snævert stillede eller ikke lige. Stejl skulder. Mangelfuld albuetslutning. For lang, for kort eller stejl overarm. Blød eller stejl mellemhånd. Spredte poter. For flade eller for stærkt hvælvede poter. Misdannede tæer Lyse kløer.
Bagpart:	Bagbenene med flade køller, hasesnævne kohasede eller hjulbenede. For stejle eller overvinklede led. Vildtkløer. <i>(NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark).</i>
Hud:	Hudfolder i hovedet.
Hårlag:	Blødt, for kort eller for langt. Bølget pels. Manglende underuld.
Farve:	Aftegninger fejlfarvede, uklart afgrænsede, for store.

Diskvalificerende fejl:

Generelt:	Udpræget omvendt kønspræg (feminine hanner, maskuline tæver).
Bid:	Underbid, overbid, krydsbid. Manglende fortand, hjømetand, præmolar eller molar.
Øjne:	Entropion, ektropion, gule øjne, uens farvede øjne.
Hale:	Haleknæk, oprullet hale. Halen båret stærkt til siden i forhold til ryglinien.
Hårlag:	Udpræget langhåret eller bølget pels.
Farve:	Pelsfarven afvigende fra Rottweilerens standardfarve: Sort med brune aftegninger. Hvide pletter i pelsen.
Temperament:	Ængstelige, sky, feje, skudrædde, bidske, overdrevent mistroiske eller nervøse hunde. Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet at FCI 19. JUNI 2000

Oversættelsen godkendt at DKK's Standard Komité

SEPTEMBER 2000

⇒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i APRIL 1996 ⇐